

Lietuvos Respublikos Prezidentui Gitanui Nausėdai
Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijai
Lietuvos Respublikos Seimui

VIEŠAS LAIŠKAS

Vilnius, 2025 m. vasario mėn. 25 d.

Mes, pasirašiusieji visuomenininkai, istorikai, gidai, paramos Ukrainai teikėjai ir kiti visuomenės atstovai, raginame neleisti naudoti lietuviškų valstybingumo ir tautiškumo simbolių ES teritorijoje veikiančioms baltarusių bendruomenėms, kurių narių reikšminga dalis yra nusiteikusi prieš Lietuvą ir atkartoja Rusijos skleidžiamos dezinformacijos litvinizmo naratyvus, siekiančius iškraipyti mūsų tautos istoriją.

Litvinizmo šalininkai teigia, kad Lietuvos Respublika yra buvusi Žemaitijos seniūnija, dabartiniai lietuviai – žemaičiai arba „letuvysai“, o tikroji Lietuva – dabartinė Baltarusija; tuo tarpu tikrieji lietuviai esą baltarusiai. Šias melagienas dažnai lydi pasakojimai apie slavų genties krivičių įkurtą Vilnių ar slavus ortodoksus valdovus Mindaugą, Algirdą, Gediminą, Vytautą ir kitus. Nedidelė dalis nuosaikesnių teorijos šalininkų bando ieškoti kompromiso: rusėniškų žemių prijungimą prie LDK laiko lygiateise sąjunga abipusiu susitarimu; teigia, kad rusėnų etnosu indėlis į valstybės kūrimą buvęs lygiavertis jau nuo pat Mindaugo laikų (XIII a.); senovės Aukštaitija esą buvusi etniškai mišrus regionas, kuriame lietuvių ir rusėnų įtaka daugmaž vienoda, o dauguma etninių lietuvių kilmės didikų giminių, tokių kaip Radvilos, Pacai, Kęsgailos ir kt., buvę rusėnai. Visos šios teorijos akademiniame pasaulyje yra laikomos antimokslinėmis.

Pagal „ruskij mir“ ideologiją ir istoriografiją buvo dvi Rusijos: Maskvos ir Lietuvos. Kitaip tariant, nebuvo jokios LDK, buvo tiesiog kitokia, labiau vakarietiška Rusija, kurią ilgainiui nugalėjo Maskva. Todėl rusai Algirdą laiko savo valdovu, o Žalgirio mūšį – savo pergalę prieš Vakarų pasaulį. Primename, kad šiuos naratyvus Vladimiras Putinas kartojo duodamas interviu Tuckeriui Carlsonui. Šiame kontekste puikiai dera litvinizmo melagienos, esą LDK buvusi įkurta slavų, kunigaikščiai neva buvę slavai ortodoksai, Vilnius – senasis rusų miestas, o patys lietuviai – nereikšminga mažuma. Taip istoriją suprantančių baltarusių savimonė lieka pavojingai nukreipta rusiškojo pasaulio link.

Litvinizmo naratyvai neigia Lietuvos valstybingumo istoriją ir mūsų tautinę tapatybę, reiškia teritorines pretenzijas, smukdo pilietinę savimonę ir visuomenės motyvaciją priešintis išorės grėsmėms. Šios žinutės ypač suintensyvėja vykstant pratyboms „Zapad“. Pastebime, kad panašias melagienas apie Ukrainą Kremlius ruporai skleidė prieš 2022 m. pilno masto karinę invaziją ir jos metu. Jei viskas, ką sukūrė mūsų protėviai, iš tikrųjų yra „pavogta“, o mūsų šalies istorija, kurios nuo mažumės buvome mokomi, – visiškas melas, mums nebėra ko ginti, ypač atėjus „teisėtiems“ savininkams.

Primename, kad Baltarusijos KGB aktyvumas dar niekada nebuvo toks intensyvus. Nuo 2020 m. Lietuva patiria hibridines ir informacines Baltarusijos atakas. Litvinizmo ideologija yra kaip niekada populiari ir turi rekordiškai daug turinio kūrėjų. 2024 m. vasario mėn. 5 d. Ukrainos Prezidentas Vladimiras Zelenskis perspėjo dėl grėsmės iš Baltarusijos pusės. Nepamirštinas ir tas faktas, kad Vilniuje per pastaruosius metus apsigyveno daugiau kaip 60 tūkst. baltarusių, kurių didžioji dalis yra ekonominiai migrantai – jų lojalumo patikrinti beveik neįmanoma. Visų šių dedamųjų kontekste litvinizmo melagienų grėsmę būtina vertinti itin rimtai.

Baltarusių opozicionierės Sviatlanos Cichanouskajos biuras, iš dalies finansuojamas Lietuvos Respublikos lėšomis, tikina, kad litvinizmo naratyvai yra marginalus reiškinyss ir visus tokius incidentus laiko Kremliaus provokacijomis. Tačiau tokie baltarusių pilietiškumo ir tautinio atgimimo šauklių bei turinio kūrėjų kaip Aliaksandr Kraucevič¹, Zianon Pazniak², Kaciaryna Vadanosava³, Natalija Radina⁴, Siarhei Kavalenka⁵, Valery Tsepkalov⁶, rašytojų Uladzimir Arlou⁷, Anatolij Taras⁸, nuomonės formuotojų Ales Čajčyc⁹, Siarhei Bulba¹⁰ (kurie visi gyvena išeivijoje) skleidžiami naratyvai atitinka litvinizmo ideologiją, turinys surenka dešimtis tūkstančių, o kartais – ir šimtus tūkstančius peržiūrų. Būtų galima įvardinti dar bent dešimt įvairių baltarusių turinio kūrėjų išeivijoje, kurie skleidžia litvinistines melagienas. To niekaip negalima pavadinti marginalumu. Kodėl dalis šių veikėjų gauna eterį savo melagienoms skleisti Baltarusijos išeivijos kanale „Belsat“? Kaip taip atsitiko, kad baltarusių tautinio atgimimo pagrindas pastatytas ant KGB (A. Dugino) ideologijos? O gal atsakymas daug paprastesnis – baltarusiai įtikėję litvinizmo melagienomis? Seime vykusioje diskusijoje istorikas A. Biely bei Gidų ir kelionės vadovų profesinės sąjungos „Solidarumas“ pirmininkas R. Garuolis pripažino, kad litvinizmas gajus baltarusių galvose. Europos humanitarinio universiteto, 2004 m. persikėlusio iš Minsko į Vilnių ir iš dalies finansuojamo Lietuvos Respublikos lėšomis, dalį studentų kultūros istorikas A. Bučys apibūdina kaip „klaikiai įtikėjusius“ (tinklaidėje „Niekas Neruošta“).

XX a. pradžioje, tautinio atgimimo metu, baltarusiams buvo pakištos melagienos apie slavišką LDK pradžią (pvz., Lazdynų Pelėdos vyro, baltarusių partijos „Narodnaja Hramada“ vadovo Vaclovo Lastauskio teiginys, kad „lietuviai gyvena su pavogtu pasu“ arba po II-ojo pasaulinio karo išeivijoje veikusios Mikalojaus Abramčiko baltarusių grupės lietuviams taikytas pavadinimas „letuvysai“, taip atskiriant juos nuo LDK įkūrusių „tikrųjų“ lietuvių). XX a. 9-ojo dešimtmečio pabaigoje melagienos apie slavišką LDK darkart ištrauktos M. Ermalovič teorijų pavidalu. Įsigalėjus A. Lukašenkos režimui, baltarusiams peršama, esą jie yra „rusai su kokybės ženklu“, o prasidėjus 2020 m. protestams darkart grįžta prie melagienų apie slavišką LDK pradžią. Nieko keista, kad patys baltarusiai nebežino, kuo tikėti. Tačiau manydami, kad pagaliau pabėgo nuo rusų pasaulio ir atrado savo tikrąją tapatybę slaviškoje LDK, iš tikrųjų jie tik suka dar vieną ratą Rusijos dezinformacijos pinklėse. Kuo daugiau litvinizmo baltarusių galvose, tuo mažiau tikrosios LDK istorijos – ir tuo daugiau Rusijos.

Vytis – herbas, reiškiantis subrendusį ir ginklu (kalaviju) apginti savo tėvynę gebantį, iš Vilniaus valdantį Lietuvos karalių ir jo šeimos narius. Laikantis iš lenkų perimtos tradicijos herbams suteikti pavadinimus, lietuviškas šuoliuojantis raitelis su kalaviju taip pat gavo vardą – *Pogon Litewska* (Lietuvos Vytis). Taip jį vadino senoji lenkų istoriografija, o XIX a. viduryje lietuviškai rašęs Simonas Daukantas LDK kariams apibūdinti pirmasis pavartojo žodį „vytis“. Tad Vytis ir Pahonia yra tas pats simbolis, jo reikšmė ta pati, kad ir kokia kalba bevardintume.

Primerkime, kad pirmasis Baltarusijos Liaudies Respublikos herbas buvo ne Vytis, o šieno ritinys su dalgiu ir grėbliu (antspaudas iš Pirmosios Baltarusijos tautų chartijos). Maža to, šešis mėnesius – nuo 1918 m. kovo mėn. 25 d. iki 1918 m. rudens, kai Baltarusijos teritoriją užėmė Raudonoji Armija – gyvavusios ir Vyčio simbolį naudojusios Baltarusijos Liaudies Respublikos *de jure* nepripažino nė viena valstybė. Oficialia ir teisine apimtimi Vyčio simbolis priklausė Baltarusijai tik trumpu 1991–1995 m. laikotarpiu. Tačiau 1995 m. gegužės mėn. 14 d. vykusiam referendume patys baltarusiai atsisakė Vyčio ir Baltarusijos istorinės vėliavos, triuškinama 87 proc. balsų dauguma balsuodami už pakeitimą į dabartinius simbolius – taip aiškiai parodydami, kad lietuviški simboliai svetimi baltarusių kultūrai. Tuo tarpu lietuviai, dar būdami carinės Rusijos imperijos okupacijoje, bet svajodami atkurti modernią valstybę, jau 1905 m. Didžiajame Vilniaus Seime Vytį naudojo kaip savo simbolį.

Suvokiant informacinio karo, geopolitinį ir istorinį kontekstą, reikėtų nuodugniai įvertinti, kaip baltarusiai supranta savo Vyčio versiją: ar tikrai kaip baltų pagonių valdovų, kurie jėga prijungė jų protėvius rusėnus ir valdė baltų genčių įkurtame Vilniuje, simbolių? O gal baltarusiams Vytis – tai slavų kilmės, ortodoksų tikėjimo valdovo, reziduojančio „senajame baltarusių mieste“ Vilniuje, ženklas? Nors baltarusiams Vytis yra svarbus pasipriešinimo A. Lukašenkos režimui simbolis, tačiau viešojoje erdvėje prieinama informacija sufleruoja, kad jų galvose gajį būtent litvinistiška Pahonios istorinės reikšmės interpretacija. Todėl jokiais lietuviškais valstybingumo ir tautiškumo simboliais dalintis negalime.

Tuo pačiu atkreipiame dėmesį, kad baltarusių valstybingumo ir tautiškumo šaknys slypi ne LDK, o Polocko, Vitebsko, Smolensko, Turovo, Voluinės ir kitose į dabartinės Baltarusijos teritoriją patekusiose rusėnų kunigaikštystėse. Būtent iš to X–XII a. laikmečio ženklų – Eufrozinių kryžiaus, Iziaslavo antspaudo, Baltosios Rusios herbo ir daugelio kitų – baltarusiai ir galėtų rinktis savo istorinės tapatybės ženklus. Sunkiai suvokiama, kaip tauta, kurios valstybingumo šaknys yra Kyjivo Rusijoje ir jos palikime, nubraukia kelis amžius savo valstybingumo istorijos.

Taip pat pažymime, kad Lietuvos Respublikos Konstitucijos 15-ame straipsnyje yra aiškiai apibrėžta, kad Vytis – tai Lietuvos valstybės herbas. Jo naudojimas kitos šalies suverenitetui apibrėžti neišvengiamai sukelia juridinį dviejų šalių disputą tarptautiniu lygiu. Tokį ilgus metus trukusios juridinės valstybinės konfrontacijos precedentą stebėjome dabartinės Šiaurės Makedonijos Respublikos ginče su Graikija. Panašūs dvišaliai ginčai ir nesusipratimai neišvengiamai kelia reputacinę žalą Lietuvos valstybei. Heraldikos disputas pareikalaus juridinių, žmogiškųjų ir materialinių išteklių, kuriuos Lietuva gresiančio karo aplinkybėmis galėtų racionaliau panaudoti kitur.

Atsižvelgdami į pirmiau išdėstytas aplinkybes, raginame Lietuvos valdžios institucijas:

1. Neleisti Lietuvos ir siekti neleisti ES teritorijoje naudoti lietuviškų valstybingumo simbolių ant oficialių (arba siekiančių tokiais tapti) baltarusių diasporos organizacijų dokumentų;
2. Stiprinti Lietuvos visuomenės informacinį atsparumą ir švietimą apie litvinizmo ir kitų istorinių melagienų keliamas grėsmes;
3. Įtvirtinti Lietuvos valstybės ir lietuvių tautos istorijos kanoną įstatymais – be abejo, neužkertant kelio naujiems archeologiniams ir istoriografijos atradimams;
4. Apsaugoti Lietuvos valstybinius simbolius nuo plagijavimo ir nusavinimo tarptautinėje erdvėje;
5. Identifikuoti Lietuvoje ir ES teritorijoje veikiančius baltarusių išeivijos organizacijų atstovus, kurie skleidžia litvinizmo naratyvus, ir prireikus apriboti jų veiklą;
6. Skatinti baltarusių išeivijos integraciją į Lietuvos visuomenę, akcentuojant pagarbą mūsų istorinei ir kultūrinei tapatybei, mokslinei istoriografijai ir lietuvių kalbai. Tai galėtų būti renginių ciklas ar tam tikra šviečiamojo pobūdžio programa platformoje *Youtube*;
7. Sudaryti detalią strategiją ir partijų susitarimą dėl ilgalaikės politikos Baltarusijos ir baltarusių išeivijos atžvilgiu (kaip padėtume jiems atgauti valstybę, kurti tvarią demokratiją).

Valstybės vienas iš strateginių tikslų privalo būti Lietuvos kaip senos istorinės valstybės su svarbiu indėliu Europos istorijoje įtvirtinimas, istorinės tiesos gynimas. Tik griežta, atsakinga ir savalaikė mūsų reakcija užtikrins Lietuvos saugumą ir stabilumą ateityje. Palaikome baltarusių kovą už laisvę ir demokratiją, tačiau esame kategoriškai nusiteikę prieš istorijos iškraipymus, Lietuvos valstybingumo istorijos neigimą (nesvarbu pilna ar daline apimtimi) ir simbolių savinimąsi.

1. A. Kraucevič – archeologas, istorijos mokslų daktaras. Apie tai, kas yra „Lietuva“ ir kas yra „letuvysai“:
<https://www.youtube.com/watch?v=JSmDftqyePI>
A. Kraucevič apie tai, kad Vilnių įkūrė slavų gentis krivičiai, kaip rusėnai kolonizavo baltų gentis ir pastatė joms miestus: <https://www.youtube.com/watch?v=ItO0Jq5JdWs>
2. Z. Pazniak – žymus opozicijos politikas, Baltarusijos Liaudies Fronto įkūrėjas. Tinklaidėje pasakoja, kad lietuviai į Vilnių neturi jokių teisių: <https://www.youtube.com/watch?v=Dlx4jE9WvIk&t=2890s>
Z. Pazniak kanalo „Belsat“ laidoje teigia, kad dabartinė Lietuvos Respublika yra istorinė Žemaitija: <https://www.youtube.com/live/adGYu50lwEw?t=2202s>
3. K. Vadanosava – žymi laidų vedėja, projekto projekto „Budzma Belarusami!“ veidas. „Niekas nepakeis to fakto, kad baltų vaidmuo LDK – beteisė tautinė mažuma“ (originalus įrašas ištrintas, antrinis šaltinis – Žilvino Svitojaus apžvalga):
<https://www.facebook.com/svitojus/posts/pfbid02PYrtYnQJJMTq5VqH2Z4zf8FadHEWoVNmCPmVZNqsKm7ePhm4BpYw9ojCRYg4C9UI>
K. Vadanosava visaip bando apeiti ar sumenkinti lietuvių etnoso vaidmenį:
https://www.youtube.com/watch?v=h_RPmv79Jnw&t=298s
Muzikinis klipas apie Baltarusijos istoriją ir apie tai, kaip Baltarusija buvo „tiesiog Lietuva“ (yra daugiau šio klipo įkėlimų, iš viso apie 648 tūkst. peržiūrų): <https://www.youtube.com/watch?v=Dy8TjDB6TaQ>
https://www.youtube.com/watch?v=oDvx3E2_kOc <https://www.youtube.com/watch?v=BVHufIhKJBw>
Litvinistinis „Budzma Belarusami“ straipsnis apie tai, kaip lietuviai klastoja istoriją ir kaip slavai dominavo LDK:
<https://www.facebook.com/photo?fbid=10228426731485071&set=pcb.3510451559217808>
4. N. Radina – žymi opozicijos visuomenininkė, „Charter97“ vyr. redaktorė, (šis tinklalapis gauna Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų ministerijos finansavimą ir nurodo LR URM logotipą prie partnerių). 2011 metais Lietuva jai suteikė politinį prieglobstį. „Žemaitija – dabar Letuvos Respublika“:
<https://charter97.org/ru/news/2024/1/21/580343/>
„Šiuolaikiniai istorikai visiškai paneigia XIX amžiuje kilusią ir sovietmečiu vyravusią teoriją, kad baltarusių žemes užkariavo Lietuvos kunigaikščiai“:
<https://charter97.org/ru/news/2023/7/15/556000/>
N. Radina Laisvos Rusijos Forume (Vilniuje) teigia, kad lietuviai buvo pervadinti į baltarusius:
https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=8488247111236510&id=100001539157474&rdid
<https://youtu.be/b7mL50A5bfs?si=Rithy5yk4D8ae1gG&t=173>
5. S. Kavalenka – išeivijos visuomenininkas, trumpam išgarsėjo gavęs 2 metus kalėjimo už tai, kad ant Kalėdų eglutės pakabino laisvos Baltarusijos vėliavą. Protesto prie Lietuvos ambasados Varšuvoje metu Lietuvą vadina Žemaitija: <https://youtu.be/wAwsWPSyYa8?si=ZsHsjQBPaiaqmXJ&t=660>
Kitas protestas, kurio metu perduodamas raštas su reikalavimais:
https://www.youtube.com/watch?v=z3_v7KqjNXI
Įteikto rašto nuotrauka: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=294782813550404>
6. V. Tsepalo – žymus išeivijos politikas 2020 metais dalyvavęs į prezidento rinkimuose, Baltarusijos *Hi-Tech Park* įkūrėjas. Jo nuosaikysis litvinizmas per požiūrį į istoriją sugretinimą su kvantinės fizikos superpozicijos principu: https://www.youtube.com/watch?v=-wkBaSe_ZFU&t=379s
7. U. Arlou – žymus baltarusių rašytojas, gavęs daugelį apdovanojimų. „Šalis Baltarusija. Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė“ rašo: „Kai kurie letuvysų mokslininkai, bandydami įrodyti savo protėvių valstybės kūrėjų vaidmenį, Kernavę laiko pirmąja Lietuvos sostine. Tuo tarpu ši gyvenvietė, esanti prie Vilijos, buvo toks

pat svarbus Polocko kolonijos centras, kaip ir krivičių miestas (Vilnius); archeologinių kasinėjimų rezultatai rodo tipiską to meto Baltarusijos miestams būdingą savitumą.“ (p. 31);

„Litva istorine prasme – tai mūsų valstybė, o litvinais arba lietuviais buvo vadinami mūsų protėviai. Siekiant išvengti painiavos, dabartinę kaimyninę su Baltarusija šalį reikia vadinti jos savivardžiu Letuva, jos gyventojus – letuvysais, o kalbą – į letuvyskaja.“ (p. 33):

<https://archive.org/details/2012-.bmk-brz/page/n17/mode/2up>

Knygoje „Iliustruota istorija. Baltarusijos šalis“: „Pagonis Mindaugas turėjo priimti savo pavaldinių ortodoksų tikėjimą. Tai įvyko Naugarduke 1246 m.“ (p. 79):

https://knihi.com/Uladzimir_Arlou/Illustravanaja_historyja_Kraina_Bielarus.html?

„LDK (sutrumpintai Litva) – taip buvo vadinama Baltarusija praeityje“:

https://youtu.be/OxMg171O_1Y?si=1izj5ikw3D2IZBIO&t=779

8. A. Taras – daugybės knygų apie Baltarusijos, Lenkijos ir Rusijos istoriją autorius, dažnai kalba „Euroradio“ kanale. „Trumpa IX–XXI amžių Baltarusijos istorija“, skyriuje „Lietuvos istorikai“ rašo: „Jie sąmoningai iškraipo faktus ir nuomones, dažnai rašo atvirą melą. Šiuo atžvilgiu ypač pažymėtini Edvardas Gudavičius, Zigmas Zinkevičius, Jonas Laurinavičius ir Tomas Baranauskas. Zinkevičiaus išradimas apie vadinamąją „kanceliarinę kalbą“ vertas tarptautinio apdovanojimo už begėdiškiausią melą! Tas pats pasakytina ir apie minėtų autorių termino „tikroji Lietuva“ (*Lithuania propria*) įvedimą.“ (psls. 2):

https://royallib.com/read/taras__anatoliy/kratkiy_kurs_istorii_belarusi_ixxxi_vekov.html#20480

A. Taras apie Baltarusijos simbolius ir kad Lietuvos ženklas turėtų būti Lokys:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kl-RnOdwyUM>

A. Taras paskaita apie tai, kad Baltarusija tikroji „Litva“:

<https://www.youtube.com/watch?v=OcnLqcuSc3U>

9. A. Čajčyc – baltarusių publicistas, vertėjas, įvairių išeivijos organizacijų narys, Heraldikos tarybos „Pahonia“ atstovas: „Šizofrenijos apie liutičius ir žamoitus nekeičia esminio fakto, kad Lietuvos Didžioji Kunigaikštystė – baltarusių valstybė“, „<...> kadangi rosyjanai falsifikuoja istoriją, kodėl ir lietuviai taip negalėtų“, „<...> tarptautinis istorinis mokslas per letuvysų nacionalistų įtaką dabar skleidžia kitą žinią“ (originalūs įrašai ištrinti, antrinis šaltinis – Žilvino Svitojaus apžvalga):

<https://www.facebook.com/svitojus/posts/pfbid02byRyUALnt7iLyiKki4NktmKuF1LCLEbJWQUdTH1Fssg9jY725X2mrD59281KRjAAI>

Nuosaikūs litvinizmas: siūloma atskirti dabartinę Lietuvą nuo istorinės Lietuvos naudojant terminus „Litva“ ir „Letuva“, teigiama, kad lietuvių ir baltarusių indėlis į LDK buvo lygiavertis (nei kiek ne mažesnis):

<https://www.facebook.com/710471773/posts/10161169224006774/?rdid=NHkQUq9tv10P9E6k#>

10. S. Bulba – baltarusių karininkas, „Baltojo legiono“ ir Baltarusijos karių sąjungos įkūrėjas. Lietuvą vadina Žemaitija, o LDK valdovus laiko rusėnais ir kildina iš Vakarų Baltarusijos:

https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=8846020898771341&id=100000905554784&rdid=JLD MdvuaIQEYFafX#

Lietuvos Respublika yra istorinė Žemaitija:

https://www.facebook.com/story.php?story_fbid=8819397871433644&id=100000905554784&rdid=Foyi n5w4HGn1lgoq#

PASIRAŠO

1. Dominykas Čivilis, visuomenininkas, korporatyvinių renginių koordinatorius ir projektų vadovas
2. Algis Ramanauskas, TV laidų vedėjas, aktorius
3. Auksė Ūsienė, propagandos analitikė, istorikė
4. Žilvinas Svitojus, strateginės komunikacijos specialistas, VšĮ „Hoplon Foundation“ vadovas, tinklaraštininkas
5. Dr. Tomas Baranauskas, istorikas, viduramžių Lietuvos istorijos specialistas
6. Dr. Algimantas Anicetas Bučys, rašytojas, literatūrologas, kultūros istorikas, Lietuvos Respublikos Vyriausybės kultūros ir meno premijos (2010) laureatas
7. Dr. Arūnas Bubnys, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generalinis direktorius, istorikas
8. Dr. Deimantas Karvelis, istorikas, pedagogas
9. Dr. Alvydas Butkus, baltistas, Baltų premijos laureatas (2019 m.), VDU asocijuotas emeritas
10. Dr. Mindaugas Nefas, istorikas
11. Dr. Simonas Jazavita, istorikas
12. Violeta Rutkauskienė, JAV lietuvių bendruomenės Tarybos narė, heraldikos istorikė
13. Inga Baranauskienė, istorikė, rašytoja
14. Imantas Melianas, istorikas, buvęs vienos iš LR VSD valdybų vadovas
15. Valdas Buožys, JAV lietuvių bendruomenės Tarybos narys, istorikas
16. Artūras Savko, istorikas, tinklaraščio „Sostinės Lobiai“ autorius
17. Giedrius Kiaulakis, istorikas
18. Donatas Jokūbaitis, tinklaraščio „Rūstus Gids“ autorius, dailės istorikas
19. Žygimantas Buržinskas, Merkinės krašto muziejaus direktorius, archeologas, tinklaraštininkas
20. Šarūnas Jasiukevičius, visuomenininkas, žurnalistas, verslininkas
21. Sigitas Maliauskas, karybos apžvalgininkas, VšĮ „Gyvačių sala“ vadovas
22. Saulius Guzevičius, Laisvės gynėjas, aukšto rango Lietuvos karininkas, Lietuvos kariuomenės Specialiųjų operacijų pajėgų įkūrėjas
23. Saulius Vincentas Tulevičius, Laisvės gynėjas
24. Stasys Ignatavičius, LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas, Vyčio Kryžiaus ordino kavalierius
25. Darius Pašukonis, savanoris, Lietuvos kariuomenės kūrėjas, Laisvės gynėjas
26. Gediminas Armonavičius, VšĮ „LDK palikuonys“ įkūrėjas, Maidano dalyvis prisidėjęs prie Azov pulko kūrimo, daugiau nei 10 metų dirbantis su Ukrainos savanoriais ir istorikais
27. Valdas Bartkevičius, visuomenininkas, VšĮ „Tarptautinis Ukrainos Draugų Fondas“ vadovas
28. Aiva Maliauskienė, VšĮ „Iki pergalės“ vadovė
29. Vilma Fiokla Kiurė, visuomenininkė, „Laisvė arba mirtis“ vadovė
30. Pavel Kovtunec, visuomenininkas, vienas iš „Psy Help Ukraine“ įkūrėjų
31. Rimantė Stepienė, viena iš paramos fondo „Mušk maskvėną sotus“ įkūrėjų
32. Alkas Paltarokas, „Vanago Lietuva“ pilietinių iniciatyvų vadovas
33. Ričardas Savukynas, tinklaraščio „Rokiškis Rabinovičius“ autorius
34. Gediminas Kvietkauskas, visuomenininkas, AB „East West Agro“ vadovas, VDU Senato narys, verslo mentorius
35. Kristijonas Vizbaras, verslininkas
36. Dainius Urbanavičius, visuomenininkas, verslininkas
37. Dr. Linas Jonušauskas, politikos komentatorius, tinklalaidės „Lintrovert Lietuviškai“ autorius
38. Benas Šimkus, kuršių genties istorijos muziejaus įkūrėjas, kuršių istorijos klubo „Pilsots“ vadovas
39. Saulius Poderis, visuomenininkas, tyrinėtojas ir restauratorius

40. Ričardas Garuolis, Gidų ir kelionės vadovų profesinės sąjungos „Solidarumas“ pirmininkas
41. Audrys Karalius, architektas, architektūros ekspertas, e-žurnalo Pilotas.LT vyr. redaktorius
42. Eglandas Višinskas, karo istorijos rekonstruktorius, tinklaraštininkas
43. Donatas Vydmantas, atsargos karininkas, Lietuvos patriotas palaikantis Ukrainos Laisvės kovą
44. Kristoforas Vaidutis Jankauskas, aktyviojo rezervo karys, turinio kūrėjas
45. Modestas Gendvilas, tinklaraštininkas, KASP karininkas
46. Laura Ramanauskaitė, „Žaliasis Ažuolynas“ pirmininkė
47. Mantas Vilimas, TV prodiuseris, laidų vedėjas
48. Erikas Mališauskas, antreprenieris, „Kaching Appz“ bendraįkūrėjas
49. Julius Žėkas, rekordiškai daugiausiai kartų pasaulyje eksponuoto kūrinio-instaliacijos „Tautiška giesmė“ idėjos autorius ir projekto vadovas
50. Justinas Žekonis, tinklaraščio „Grand Duchy of Lithuaniaball“ autorius
51. Paulius Remeika-Paul Duchy, nuomonės formuotojas *TikTok* ir *Youtube* platformose
52. Mindaugas Montvilas, politikos apžvalgininkas
53. Rasa Baškienė, Vilniaus miesto savivaldybės tarybos narė
54. Juozas Stanėnas, LPKTS Grigiškių sk. pirmininkas
55. Donatas Stanionis, mokytojas, tinklaraštininkas
56. Viktorija Ivaniušina, kalbų mokytoja, vertėja, visuomenininkė
57. Marius Plečkaitis, finansininkas, žurnalistas
58. Asta Kuznecovaitė, žurnalistė
59. Saulius Arvasevičius, žurnalistas, leidėjas
60. Donatas Valančiauskas literatas, TV laidų vedėjas, buvęs Lietuvos Respublikos kultūros viceministras
61. Darius Žiūra, menininkas
62. Benas Šarka, Žvakių meistras, Klaipėdos kultūros magistras
63. Dainius Liškevičius, tarpdisciplininio meno kūrėjas
64. Mantautas Krukauskas, kompozitorius, garso menininkas
65. Tomas Donela, kino režisierius, prodiuseris, EFA narys
66. Povilas Obuchovičius, fotomenininkas
67. Algimantas Barniškis, muzikas